

சாராம்சம்: சாராம்;சம்: இனிய குழந்தைகளே, கடவுளின் பொக்கிஷங்களால் நீங்கள் இப்பொழுது பரமரிக்கப்படுகிறீர்கள். ஞான பொக்கிஷங்களைப் பகிர்ந்தளித்து அனைவருக்கும் நன்மையளிப்பதே உங்கள் கடைமையாகும்.

கேள்வி: மாயையின் சகுனம் இருக்கும்பொழுது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் என்ன அற்புதமான விளையாட்டுகளைக் விளையாடுகிறீர்கள்?

பதில்: தாய் சகுனம் இருக்கும் பொழுது, நீங்கள் அதிமேலான தந்தை, ஆசிரியர்;, குரு ஆகிய மூவரையுமே மறந்துவிடுகிறீர்கள். புத்தியில் நம்பிக்கையைக் கொண்ட மிகச் சிறந்த குழந்தைகளும் “நான் இதை நம்பவில்லை” எனக் கூறுவதே இதன் அற்புதம் ஆகும். அவர்கள் இந்த ஞானத்தைச் செவிமடுக்கும் போது வியப்படைந்து அதை ஏனையோருக்கும் கூறுகின்றனர், பின்பு ஓடிச் சென்றுவிடுகின்றனர்! இன்று அவர்கள் “மம்மா, பாபா” எனக் கூறுகிறார்கள் நாளை காணாமற் போய்விடுகின்றனர். எவருக்குமே தெரியாது போய்விடுகிறார்கள்! எவ்வாறாயினும், அவர்கள் அனைவரும் வந்தே ஆகவேண்டும் ஏனெனில் ஒரேயொரு தந்தையிடமிருந்தே அவர்கள் புகலிடத்தைப் பெற உள்ளனர் என பாபா கூறுகிறார்.

பாடல்: ஓம் நமசிவாய.....

ஓம் சாந்தி. குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இப்பாடலைக் நேரத்திற்கு நேரம் கேட்பதுடன், இந்த உலகிற்கு அப்பால் இருக்கின்ற உங்கள் பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையும் நினைவு செய்கிறீர்கள். ஏதோ ஒரு வகைச் சந்தோஷத்தை எவரிடமிருந்தாவது பெற்றுக் கொண்டால் அவரை நீங்கள் எப்போதும் நினைவு செய்கிறீர்கள். பெனாரிஸில் ஒரு சிவன் கோவில் இருக்கிறது. பல மக்கள் அங்கு சென்று அசரீரியான தந்தையை நினைவு செய்கிறார்கள். அதேபோன்று, அனைவரும் இலக்ஷ்மி, நாராயணரை நினைக்கிறார்கள். ஏனெனில், அவர்களது இராச்சியத்தில் சந்தோஷம் இருந்தது. இதனாலேயே அரசனும் அரசியினரும் புகழ் இருக்கிறது. முழு உலகமும் ஓ தந்தையாகிய கடவுளே என நினைவு செய்கிறது. அவர் மட்டுமே உலகத்திற்கு தந்தையாக இருக்கிறார். வேறு எவருமே உலகின் தந்தை அல்ல. அசரீரியான கடவுளே உலகத்திற்கு தந்தையாக இருக்கிறார். அவர் மட்டுமே அவதாரம் எனப்படுகிறார் அவதாரம் தனக்கென ஒரு சூட்சும சரூரத்தையோ அல்லது பௌதீக சரூரத்தையோ கொண்டிராத ஒரேயொரு தந்தை அவரே ஆவார். பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கருமே சூட்சும சரூரங்களைக் கொண்டிருக்கின்றனர். அவர்களையும் அவதாரம் என்று கூற முடியாது. 'அவதாரம்' என்ற வார்த்தை மிக மேன்மையானது. அனைவரதும் தந்தையாகிய அவரே தூய்மையாக்குபவரும், அனைவருக்கும் சந்தோஷத்தை அளிப்பவரும் ஆவார். ஆரம்பத்தில் வரும் போது அனைத்து மனித ஆத்மாக்களுமே சதோபிரதானமானவர்கள். பின்னர் அவர்கள் சதோ, ரஜோ, தமோ நிலைகளுக்கூடாகச் செல்கிறார்கள். ஆத்மாக்கள் தூய்மையற்றும் சந்தோஷமற்றவர்களாகவும் ஆக வேண்டும். அனைவரும் மறுபிறவி எடுக்கிறார்கள். பிரம்மாவும் ஒரு மனிதன் என்றே கூறப்படுகிறார். விஷ்ணுவின் இணைந்த உருவங்களான இலக்ஷ்மி, நாராயணரும் கூட மனிதர்கள் என்றே கூறப்படுகிறார்கள். அவர்களையும் அவதாரம் என்று கூற முடியாது. இவர் ஒருவர் மாத்திரமே அவதாரம் எனப்படுகிறார். தந்தை குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு ஓர் ஆஸ்தியைக் கொடுப்பதற்காக வருகின்றார்;. முழு உலகும் தூய்மையற்றதாக ஆகும்; போதே அவர் வருகிறார். அனைத்து மனிதர்களும் தந்தையாகிய கடவுளின் படைப்புகளே. அனைவருமே வெள;வேறு பெயர்களிலும் உருவங்களிலும் தந்தையாகிய கடவுளைப்; பற்றிப் பேசுகிறார்கள். ஒவ்வொரு ஆத்மாவின் புத்தியும் அந்த தந்தையை நினைவு செய்கிறது. அவர்கள் பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரை நினைவுசெய்கிறார்கள் என்றில்லை. பிரம்மாவோ, விஷ்ணுவோ, சங்கரரோ தந்தை என அழைக்கப்படுவதில்லை. ஒரே ஒரு படைப்பவரே தந்தை எனப்படுகிறார். சக்கரத்தின் சங்கமயுகமாக இருக்கும்போது, அனைத்து மனிதர்களும் தூய்மையற்றவர்களாக ஆகியதும் கலியுகத்தைச் சத்தியயுகமாக்குவதற்காக தந்தை அவதரிக்கிறார். அவரே படைப்பவர். பிரம்மாவினூடாக ஸ்தாபனையையும், சங்கரின்னூடாக அழிவையும், வி~;ணுவின்னூடாகப் பரமரிப்பையும் அவர் நடத்துகிறார் என்று காட்டப்படுகிறது. அவர் பாரதத்தில் வருகிறார். சிவராத்திரியும் பாரத்திலேயே கொண்டாடப்படுகிறது. ஆனால், சிவனுடைய பெயரோ, உருவமோ, இடமோ, காலமோ பற்றி எவருக்குமே தெரியாது. தந்தை கூறுகிறார்: என்னைப் பற்றித் தெரியாததால் அவர்கள் என்னை சர்வவியாபகர்; என கூறுகிறார்கள். அவர்கள் என்னைப் பெரிதும் அவதூறு செய்கின்றனர் இதனால்;, பாரத மக்கள் முற்றிலும் தூய்மையற்றவர்களாகி விட்டார்கள். பாரதத்திலுள்ள அனைவரும் தூய்மையற்ற ஆத்மாவாகும் போதே நான் வருகிறேன். கலியுகத்தில் எந்தவொரு தூய, புண்ணியாத்மாவும் இருக்க முடியாது. தூய ஆத்மாக்கள் தூய உலகத்திலேயே இருக்கிறார்கள். அது முற்றிலும் விகாரமற்ற உலகம் எனப்படுகிறது. ஒப்பிட்டுப்பார்க்கையில், கலியுகம் ஒரு விகார உலகமாகும். கலியுக இறுதியினதும் சத்தியயுக ஆரம்பத்தினதும் சங்கமமே, சங்கமயுகம் எனப்படுகிறது. துவாபர, திரேதா யுகங்கள் இவ்வாறு ஒப்பிடப்படுவதில்லை. முடிவு என்றால் முழுப் பழைய உலகத்தினதும் முடிவும் புதிய உலகத்தின் ஆரம்பமும் ஆகும். சத்தியயுகம் தூய உலகமாக இருக்கிறது, பின்னர் கலைகள் தொடர்ந்து குறைவடைகின்றன. சத்திய, திரேதா யுகங்களுமே சமமானவையாகக் கூறப்படுவதில்லை. தந்தை கூறுகிறார்: குழந்தைகளாகிய நீங்கள் வரிசைக்கிரமமாகவே என்னை இனங்கண்டு கொள்கிறீர்கள். இது இந்நேரத்திலேயே கூறப்படுகிறது ஏனெனில், மாயை உங்களுக்கு முன்னால் இருக்கிறாள். அவள் உங்களை மூண்டும் மூண்டும் மறக்கச் செய்து விடுகிறாள். நீங்கள் பிரம்மாவின் குழந்தைகள் என்றும் சிவனுடைய

பேரக்குழந்தைகள் என்றும் கூறுகிறார்கள். இதை நூங்கள் கூறினாலும் நூங்கள் மறந்து விடுகிறார்கள். அறியாமைப் பாதையில், இத்தகைய ஒன்றை ஒருபோதும் நூங்கள் மறக்கமாட்டார்கள். இங்கே, நூங்கள் பிரம்மாவின் குழந்தைகள் அல்ல என்று அவருக்குக் கூறுகிறார்கள். நூங்கள் முற்றிலும் மறந்து விடுகிறார்கள். ஒருபோதும் மீண்டும் ஒரு முறை அவரை நினைக்க முடியாத அளவுக்கு மறந்து விடுகிறார்கள். இது ஓர் அதிசயமே. பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையே, சுவர்க்கத்தைப் படைப்பவர் என்றும் மாயை, இராவணனே நரகத்தைப் படைப்பவன் என்றும் பாரத மக்களாகிய நூங்கள் அறிவார்கள். பின்னர் நூங்கள் இந்த இரு விடயங்களையுமே மறந்து விடுகிறார்கள். தந்தையையோ இராவணனையோ உங்களுக்குத் தெரியாது. மக்கள் சிவனை வழிபட்டு இராவணனின் கொடும்பாவியை எரிக்கிறார்கள். எவ்வாறாயினும், அவர்கள் வழிபடுகின்றவரின் தொழிலையோ, வரலாற்றையோ அவர்கள்; தெரியாது என கூறுவது ஓர் அதிசயமே. அவர்கள்; எரிக்கும் இராவணன் யாரென்றுமே அவர்களுக்குத் தெரியாது. அரசன், அரசி, பிரஜைகள் அனைவரும் மனிதர்களில் அடங்குவார்கள். அனைவருக்கும் சூரழிந்த புத்தியே இருக்கிறது. தந்தை விளங்கப்படுத்துகிறார்: ஒரு மதத்தைத் ஸ்தாபிக்க வருகின்ற வேறு எவருமே மறு அவதாரங்கள் என அழைக்கப்படுவதில்லை. ஒரே ஒரு தந்தையே பாரதத்தில் அவதரிக்கிறார். எவ்வாறாயினும், பாரத மக்களும்கூட இதனை மறந்து விடுகிறார்கள். அவர்கள் பரமாத்மாவாகிய பரமதந்தையை வழிபடுகின்ற போதிலும், அவர் எப்போது வந்தார் என்றோ அல்லது வந்த போது என்ன செய்தார் என்றோ அவர்களுக்குத் தெரியாது. தந்தையையோ, படைப்பின் ஆரம்பத்தையோ, மத்தியையோ அல்லது படைப்பின் இறுதியையோ தேவர்களின் சுயசரிதத்தையோ அவர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. இதனாலேயே அவர்கள் சந்தோஷமற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள். முதலில் பாரத மக்கள் மிகவும் சந்தோஷமாகவே இருந்தனர். அவர்களே முழு உலகிற்கும்; அதிபதிகளாக இருந்தார்கள். அவர்கள் தூய்மையாகவும் மேன்மையாகவும் இருந்தார்கள் என்பது அந்த பாரத மக்களுக்குத் தெரியாது. அவர்களுக்கு அது தெரிந்திருந்தாலும் அவர்கள் எவ்வாறு அவ்வாறு ஆனார்கள் என்பதுவும் அவர்களுக்குத் தெரியாதிருப்பது ஆச்சரியம் ஆகும்;. தந்தை அனைத்தையும் மிகவும் தெளிவாக விளங்கப்படுத்துகிறார். அவர் யாருக்கு விளங்கப்படுத்துகிறார்? நான் எனது குழந்தைகளுக்கு விளங்கப்படுத்துகிறேன். நானே எனது குழந்தைகளின் முன்னால் என்னை வெளிப்படுத்துகிறேன். எவ்வாறாயினும் குழந்தைகளும் வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டும். அவர்கள் 'மம்மா, பாபா' எனக் கூறிவிட்டுப் பின்னர் மறந்து விடுகிறார்கள். இது ஒரு அதிசயமே. அறியாமை பாதையில் ஒருவரால் தந்தையையோ ஆசிரியரையோ அல்லது குருவையோ மறக்கவே முடியாது. இங்கே, நூங்கள் உங்கள் துன்பம் அனைத்தையும் அகற்றும் மிக மகத்துவமான பரலோகதந்தையையே மறந்து விடுகிறார்கள். இதனாலேயே, கூறப்படுகிறது: அவர்கள் ஞானத்தினால் அதிசயப்பட்டார்கள், அதனைக் கூறினார்கள், பின்னர் ஓ மாயா நூ மிகவும் சக்தி வாய்ந்தவள்! எல்லையற்ற தந்தைக்கு உரியவர்கள் நூங்களே, அவரை நூங்கள் ஆசிரியர் எனக் கருதி அவருடன் கற்புடன் அவரை நூங்கள் உண்மையான சற்குரு எனவும் கருதி பின்னர் அத்தகைய மூவரையும் நூங்கள் மறந்து விடுகிறார்கள். நூங்கள் ஒருவரை மறக்கும் பொழுது நூங்கள் மூவரையுமே மறந்து விடுகிறார்கள். நூங்கள் ஒருவரை நினைக்கும் பொழுது, நூங்கள் மூவரையும் நினைக்கின்றார்கள், ஏனெனில் மூவரும் இணைந்தே இருக்கிறார்கள். அவரே தந்தையும், ஆசிரியரும் சற்குருவும் ஆவார். அவர் மிகச் சரியானவரே. அவர் கூறுகிறார்: நானே உங்கள் தந்தை, நான் நிச்சயமாக உங்களைப் பரந்தாமத்திற்கு அழைத்துச் செல்வேன். நானே உங்கள் ஆசிரியர், ஆகவே நான் உங்களுக்கு நிச்சயமாகக் கற்பித்து உங்களை அரசர்களுக்கெல்லாம் அரசர்கள் ஆக்குகிறேன். நானே உங்கள் சற்குரு நான் குழந்தைகளாகிய உங்களை வரிசைக்கிரமமாக நூங்கள் செய்கின்ற முயற்சிக்கு ஏற்ப வட்டிற்கு அழைத்துச் செல்வேன். அவர் இந்த உத்தரவாதத்தைத் கொடுக்கிறார். அத்தகைய தந்தையையும் முன்னேறிச்; செல்லும் பொழுது நூங்கள்; மறந்து விடுகிறார்கள். தூய மாயையின் சகுனங்களால் இன்று நூங்கள் 'பாபா' என்று கூறிவிட்டு பின்னர் நாளை எனக்குச் சந்தேகங்கள் இருக்கின்றது எனக் கூறுகிறார்கள். இது தொடர்ந்தும் நடைபெறுகிறது. ஆம், ஒரு சிலர் வந்து தமது ஆஸ்தியை இறுதியில் பெற்றுக் கொள்வார்கள். சகுனங்கள் அகற்றப்பட்டதும் அவர்கள் இங்கு வருவார்கள். இது நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. விநாசம் இடம்பெற வேண்டும். அந்நேரத்தில் எவருடைய புகலிடத்தை நூங்கள் கோருவார்கள்? அனைவருக்கும் ஜீவன் முக்தியை அருள்பவர் ஒருவரே. அவர் அனைவருக்கும் புகலிடம் வழங்குகிறார். எல்லோரும் இங்கே வந்து தலைவணங்குவார்கள், ஆனால், அவர்களால் அந்நேரத்தில் என்னதான் செய்ய முடியும்? பின்னர் அத்தகைய மிகப் பெரிய கூட்டத்தால் இங்கு வர முடியாது. உருவாக்கப்பட்டுள்ள இந்த நாடகம் மிகவும் அற்புதமானது. மிகப் பெரியளவில் மக்கள் கூட்டங்களாக இங்கு வந்து என்ன செய்வார்கள்? பின்னர் விநாசம் மிக விரைவில் உங்கள் முன்னால் வரும். ஆமாம், 'என்னை நினைவுசெய்யுங்கள், இப்பொழுது நூங்கள் வீடு திரும்ப வேண்டும்' என்று தந்தை கூறுவதை அவர்கள் செவிமடுப்பார்கள். ஆனாலும் அந்நேரத்தில் சந்திப்பதால் என்ன நன்மை இருக்கிறது? எவராவது ஒருவர் வெளிநாட்டில் இருப்பினும் அவரும்கூட தந்தையை நினைவு செய்வதனால் பாவங்கள் அழிக்கப்படும், என்ற வழிகாட்டலையே தந்தை கொடுக்கிறார். அவரின் இறுதி எண்ணங்கள் அவரை அவரது இலக்கிற்கு அழைத்துச் செல்லும். அனைவரும் இச்செய்தியைப் பெற உள்ளனர். எவ்வாறு பலராலும் ஒரு இடத்தில் சந்திக்க முடியும்? ஓர் அற்புதமான நாடகம் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. தந்தை வந்திருக்கிறார் என அனைவரும் அறிந்துகொள்வார்கள். கிறிஸ்தவர்கள் எல்லோரும் போப்பாண்டவரைச் சந்திப்பதில்லை. அவர்கள் அனைவராலும் அங்கு செல்ல முடியாது. இங்கும் தந்தை வந்துவிட்டார் என்றும் அவர் எல்லோரையும் விடுதலையாக்கி வட்டிற்குச் அழைத்துச் செல்வார் என்பதையும் எல்லோரும் இறுதியில் புரிந்து கொள்வார்கள். அத்தகைய மாபெரும் விநாசம் நடைபெறவுள்ளது. உருத்திரனின் மாலை மிகப் பெரியது. அதனுடன் ஒப்பிடுகையில், விஷ்ணுவின் மாலை மிகவும் சிறியது. உண்மையில்; முழு மாலையும் விஷ்ணுவின்து என்றே அழைக்கப்பட வேண்டும். முதலில் விஷ்ணு உள்ளார். மனிதர்களின் முப்பாட்டனார் பிரம்மாவே. பிரம்மாவே பின்னர் விஷ்ணுவாகிறார். விஷ்ணுவின் இணைந்த உருவமே இலக்ஷ்மி நாராயணன். அதில் எவ்வித வேறுபாடும் இல்லை. இவையாவும் மிக அற்புதமான விடயங்கள். இந்த விடயங்களைத் தொடர்ந்தும் கடைவதன் மூலம் நூங்கள் மிகவும் சந்தோஷமடைவார்கள். ஒரேயொருவர்

மாத்திரமே அவதாரம் எடுப்பவர் என கூறப்படுகிறது என்று பாபா உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்தியுள்ளார், ஏனெனில் அவரிடம் சொந்தமாக ஒரு சராரும் இல்லை. ஏனைய அனைவரிடமும் அவர்களுக்கென சொந்த சராரும் உண்டு. பாபா ஒரு சராரத்தைக் கடனாக எடுக்க வேண்டியுள்ளது. கடனாக எடுக்கப்பட்டவை அனைத்தும் வேறு ஒருவருக்கே சொந்தமானவை. எந்தவொரு ஆத்மாவும் தான் கடன் எடுத்ததாகக் கூறமாட்டார். ஆத்மா கூறுகிறார்: 'இதுவே எனது சராரம். சிவபாபாவால் 'இது எனது சராரம்' எனக் கூற முடியாது. அவர் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு ஞானத்தையும் யோகத்தையும் கற்பிப்பதற்காகவே அவர் இந்த ஆதாரத்தை எடுத்துக் கொள்கிறார். பாபா இந்த ஆதாரத்தை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார் என உங்களுக்குத் தெரிந்த போதிலும் நீங்கள் மீண்டும் மீண்டும் இதனை மறந்துவிடுகிறீர்கள். நீங்கள் சரார உணர்விற்கு வரும்பொழுது அவர்மீது உங்களுக்கு இருக்கின்ற மதிப்பு இழக்கப்படுகிறது. அல்லாவிட்டால், பாபா யார் என உங்களுக்குத் தெரியுமெனில் நீங்கள் நிச்சயமாகவே அவரது கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிவீர்கள். நீங்கள் ஒவ்வொரு அடியிலும் ஸ்ரீமத்தைப் பெற்றுக் கொள்ள வேண்டும். எவ்வாறாயினும், மாயை உங்களை மறக்கச் செய்கிறாள். பின்னர் சிலவேளைகளில் நீங்கள் ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றுகிறீர்கள் மற்றைய வேளைகளில் நீங்கள் அகர வழிகாட்டல்களைப் பின்பற்றுகிறீர்கள். சிலவேளைகளில் அந்நதப் பக்கம் பாரமாகவும் மற்றப் பக்கம் இலேசாகவும் இருக்கிறது. நீங்கள் சிலவேளைகளில் அவரது வழிகாட்டல்களையும் சில வேளைகளில் மாயையின் கட்டளைகளையும் பின்பற்றுகிறீர்கள். நீங்கள் சிவபாபாவின் ஸ்ரீமத்தைத் தொடர்ந்தும் பின்பற்றுவீர்களாயின், அதுவே சிறப்பானது. பின்னர் நீங்கள் தொடர்ந்தும் ஏறுகிறீர்கள். எவ்வாறாயினும், சிலர் இன்னமும் தமது சொந்த கட்டளைகளையே பின்பற்றுகிறார்கள். பாபா கொடுக்கின்ற கட்டளைகளை நீங்கள் நிச்சயமாகப் பயிற்சியில் இட வேண்டும். பின்னர், எது நடந்தாலும், அது அவ்வாறாகவே நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்றே கூறப்படும்.. இராச்சியம் ஸ்தாபிக்கப்பட வேண்டும். அதில் சிறிதளவு வேறுபாடும் இருக்கவே முடியாது. பலர் பாபாவைச் சந்திக்க வருகிறார்கள், அவர்கள் பின்னர் வீடு திரும்பும் பொழுது யாவும் முடிந்து விடுகிறது. அவர்கள் முழுமையான நம்பிக்கையுடன் வருவதில்லை. சிலர் 5மூ நம்பிக்கையையும் சிலர் 15மூ நம்பிக்கையையும் கொண்டிருக்கிறார்கள். அறியாமைப் பாதையில், எவராவது உங்கள் தாய்வழி தந்தை வழி மாமனாராக இருந்தால், அதனையிட்டு உங்களுக்கு எவ்விதமான சந்தேகங்களும் இருக்காது. இங்கோ மாயை உங்களுக்கு சந்தேகங்களை எழுப்பி உங்களை விழ வைக்கிறாள், அதாவது உங்களுக்கு நம்பிக்கையே இல்லை என்பதே ஆகும். நம்பிக்கையை அவர்கள் வளர்க்கும் பொழுதே அவர்கள் மறைந்து விடுகிறார்கள். அது ஓர் ஆச்சரியமே! அவரே தந்தையும், ஆசிரியரும் சற்குருவும் ஆவார். ஒவ்வொருவரும் தமது முயற்சிக்கு ஏற்ப சென்ற கலப்பத்தில் செய்தவாறே வரிசைக்கிரமமாக ஞானத்தை எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். எவ்வளவு ஆஸ்தியை அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் சென்ற கலப்பத்தில் பெற்றுக் கொண்டார்களோ, ஒவ்வொருவரது செயலும் அதற்கு ஏற்பவே இருக்கும். இந்நேரத்தில்; பிராமணர்களின் ஒரு மாலை உருவாக்கப்பட முடியாதுள்ளது ஏனெனில் தொடர்ந்தும் தய சகுனங்கள் இருப்பதனால் மாலை உடைந்துவிடுகிறது. அவர்கள் பின்னர் பிரஜைகளின் மாலையிலேயே வருகிறார்கள். பிரஜைகளிலும் அவர்கள் சில சமயம் ஒன்றாகவும், சில சமயம் வேறொன்றாகவும்; இருக்கிறார்கள். நிச்சயமாக ஒரு மாலை இருக்கும். விஷ்ணுவின் மாலையும் உருத்திரனின் மாலையும் இருக்கின்றன. ஒன்று பௌதீக மாலை மற்றையது ஆன்மீக மாலை. இதனைப் புரிந்து கொள்வதற்கு மிகச் சிறந்த சுத்தமான எல்லையற்ற புத்தி தேவைப்படுகிறது. நீங்கள் நம்பிக்கையுடையவர்களாகவும் கீழ்ப்படிவானவர்களாகவும் இருக்க வேண்டும். அப்பொழுதே நீங்கள் தொடர்ந்தும் ஸ்ரீமத்தில் முழுக்கவனத்தையும் செலுத்துவீர்கள். சிவபாபாவின் சேவை மிகமகத்தானது. மக்கள் கூறுகிறார்கள்: 'ஓ தூய்மையாக்குபவரே வாருங்கள்! பாபா தூய்மையான உலகை ஸ்தாபிக்கிறார் பின்னர் அது தூய்மையற்றதாக ஆகிறது. பின்னர் அதனை தூய்மையாக்குவதற்கு தந்தை வரவேண்டும். அத்தகையதொரு அற்புதமான பாகம் இந்நேரத்தில் நடக்கப்படுகிறது. இதனாலேயே பரமாத்மாவாகிய, பரமதந்தை நடக்கின்ற அவரது பாகம் மகத்துவமானது. ஒரெயொருவரினதே முதலாவது ஞாபகார்த்தம் ஆகும். அனைத்தையும் செய்கின்றவரது பிறந்த நாளையே மக்கள் கொண்டாடுகிறார்கள். அவரால் அவ்வாறு ஆக்கப்பட்டவரது பெரும் புகழும் இருக்கிறது. தற்சமயம் சகல மனிதர்களும் தூய்மையற்றவர்களாகவும் சரூபிதவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். சத்திய யுகத்திலே அவர்கள் மேன்மையானவர்களாகவும் தேவதை உலக (பரிஸ்தானின்) வாசிகளாகவும் இருந்தார்கள். இரவிற்கும் பகலிற்கும் இடையான வித்தியாசம் உள்ளது. நாங்கள் இப்பொழுது சிவபாபாவிடம் இருந்து எங்கள் ஆஸ்திகளைப் பெற்றுக் கொள்கிறோம். இந்நேரத்தில் நாங்கள் எதைக் கொண்டாட வேண்டும்? கொண்டாட்டம் பக்தி மார்க்கத்திலேயே இடம்பெறுகிறது. இந்நேரத்தில்; நீங்கள் ஸ்ரீமத்தைப் பின்பற்றுவதற்கும் சேவை செய்வதற்கும் பெருமளவு முயற்சியைச் செய்ய வேண்டும். கண்காட்சிகளில் விளங்கப்படுத்துவதற்கு மிகச் சிறந்த நடைமுறை உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. குழந்தைகளாகிய, நீங்கள் கடவுளின் சேவையில் முழுக் கவனம் செலுத்தவேண்டும்.; கடவுளின் பொக்கிஷங்களால் பராமரிக்கப்படுபவர்கள் முழுச் சேவை செய்ய வேண்டும் அப்போது மனிதர்களால் விரைவில் நன்மை பெறத்தக்கதாக இருக்கும்.; அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை தாயாக இருக்கும் பார்த்தாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. ஏறுகின்ற ஸ்திதிக்குச் செல்வதற்கு, ஸ்ரீமத்தை ஒவ்வொரு அடியிலும் பின்பற்றுங்கள். தந்தையை மிகச் சரியாகப் புரிந்து கொள்ளுங்கள், ஆத்ம உணர்வில் இருப்பதுடன், அவர்மீது மிகுந்த மரியாதையைக் கொண்டிருங்கள்.
2. கடவுளின் சேவையில் முழுக் கவனம் செலுத்துங்கள். உங்கள் புத்தியை நினைவின் மூலம் சுத்தமாகவும், எல்லையற்றதாகவும் ஆக்குங்கள்.

ஆசர்வாதம்: நீங்கள் தந்தையின் சகவாசத்தினால் அசாத்தியமானவற்றையும் சாத்தியமானதாகக்கி, இலகு வெற்றி

சொருபும் ஆகுவீர்களாக.

ஒரே பலம், ஒரே ஆதாரத்துடன் ஒவ்வொரு பணியையும் கொண்டு நடாத்துவதே தந்தையின் சகவாசத்தைக் கொண்டிருப்பதன் அர்த்தமாகும். இதுவே வெற்றி சொருபமாகுவதற்கான இலகுவான வழிமுறையாகும். நீங்கள் இதைச் செய்யும்போது ஒரு பணி எந்தளவு கஷ்டமாக இருந்தாலும்கூட, அசாத்தியமானதும் சாத்தியமாகும். பிராமண வாழ்க்கையில் அது பௌதீகமான பணியோ அல்லது ஆன்மீக முயற்சியோ எதுவாக இருந்தாலும் சர்வசக்திவான் உங்களுடன் இருக்கும்போது, அது சாத்தியமில்லாது இருக்கமுடியாது, ஒரு மலை போன்றதுகூட கடுகு போன்றாகி விடும். என்ன நடந்தது, எப்படி அது நடந்தது என்பது பற்றி நீங்கள் சிந்திக்க வேண்டியதுமில்லை.

சுலோகம்:

நேரத்தின் முக்கியத்துவத்தை தெரிந்து கொள்ளுங்கள், நீங்கள் சகல பேறுகள் எனும் பொக்கிஷத்தால் நிரம்புவீர்கள்

---ஓம் சாந்தி---